

i ÚVODEM

Putování naučnou stezkou Vás zavedlo na samotnou hranici katastru obce Hovorčovice, která je v těchto místech tvořena lesní cestou probíhající středem remízku a oddělující nás kastastr od katastru sousedních Měšic, do kterého spadá část remízku za lesní cestou. Zdejší remízek je v okolí jediným zalesněným krajinným prvkem a má tedy pro zdejší krajinu velký význam. Proč tomu tak je, se dozvíte v následujících řádcích.

Zdejší remízek patří soukromým majitelům, zákon o lesním hospodářství však platí i zde. Proto se můžete remízkom procházet, pozorovat a užívat si přírody. Prosíme Vás, zůstaňte jen u toho, chovejte se tisí a ohleduplně k zvířecím obyvatelům remízku, při troše štěstí se Vám je podaří spatřit.

i ZVĚŘ REMÍZKŮ A PŘILEHLÝCH POLÍ

KŘEPELKA POLNÍ

Křepelka polní (*Coturnix coturnix*) je oproti koroptvi téměř o polovinu menší (15–25 cm). Jako jediný z evropských hrabavých ptáků patří mezi migranti. Z České odletá od srpna do října a vrací se na přelomu dubna a května. Evropské křepelky zimují v severní Africe, hlavně v Maroku. Při migracích do Afriky (a zpátky) překonávají křepelky Středozemní moře, což je na hrabavého ptáka až neuvěřitelný výkon.

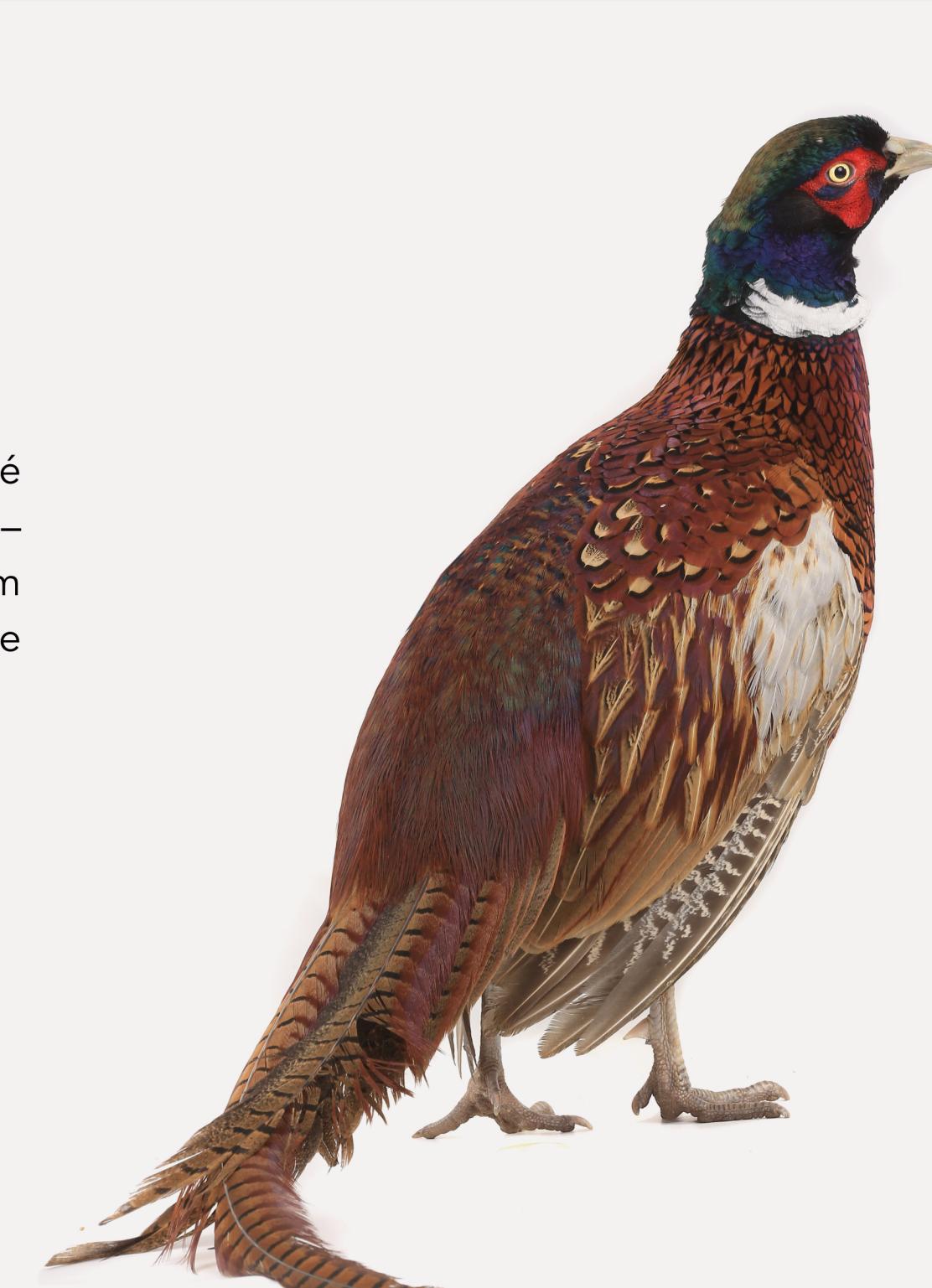
Slepíčka se liší od kohoutka chybějící černou skvrnou na hrdele. Zejména v noci se z polí ozývá známý hlas kohoutků, lidově přepisovaný jako „pět peněz“ (nebo také „hut-hut“). Podle staré pověry je každé hejno táhnoucích křepelek vedeno jedním chřástalem polním, proto se chřástal jmenuje německy der Wachtelkönig (tj. král křepelek). Stejně jako koroptev, i křepelku decimuje intenzivní průmyslové zemědělství, které nerespektuje ekologické vazby v kulturní krajině.

KOROPTEV POLNÍ

Koroptev polní (*Perdix perdix*) je drobný hrabavý pták o něco větší než holub, dorůstá délky cca 35 cm. Koroptve tvoří páry na celý život, což je u řady hrabavých výjimkou. Samec má na hrudi hnědou podkovovitou skvrnu. V první polovině 20. století byla koroptev hlavním lovým ptákem. V roce 1905 bylo např. jen v samotných Čechách uloveno 1,5 mil. kusů.

Od 60. let začalo koroptví v celé Evropě prudce ubývat z důvodů změn v zemědělství, zvláště kvůli chemizaci a rozorávání mezí. Koroptev je dnes zvláště chráněna jako ohrožený druh. Je vlivy jím druhem projektu ČÍRKÁNÍ, který má za cíl obnovu biodiverzity v zemědělství a návrat koroptví do přírody. Čírkáním se označuje jejich hlas.

BAŽANT OBECNÝ

Místem původu bažanta obecného (*Phasianus colchicus*) je Čína a jihovýchodní Asie. Samec (kohout) má obvykle tmavou, kovově lesklou zelenomodrou hlavu. Nápadné na hlavě jsou dva „růžky“ z prodloužených přírek a široce lysé, výrazně červené okolí oka. Výrazná jsou pak dlouhá ocasní pera. Samci některých poddruhů mají bílý „obojelek“ na krku. Samice (slepice) je celkově menší a dosahuje délky kolem 60 cm. Má nenápadné sedohnědé skvrnité zbarvení. Bažant obecný je polygamní druh. Kohout má obvykle 3 až 5 slepic.

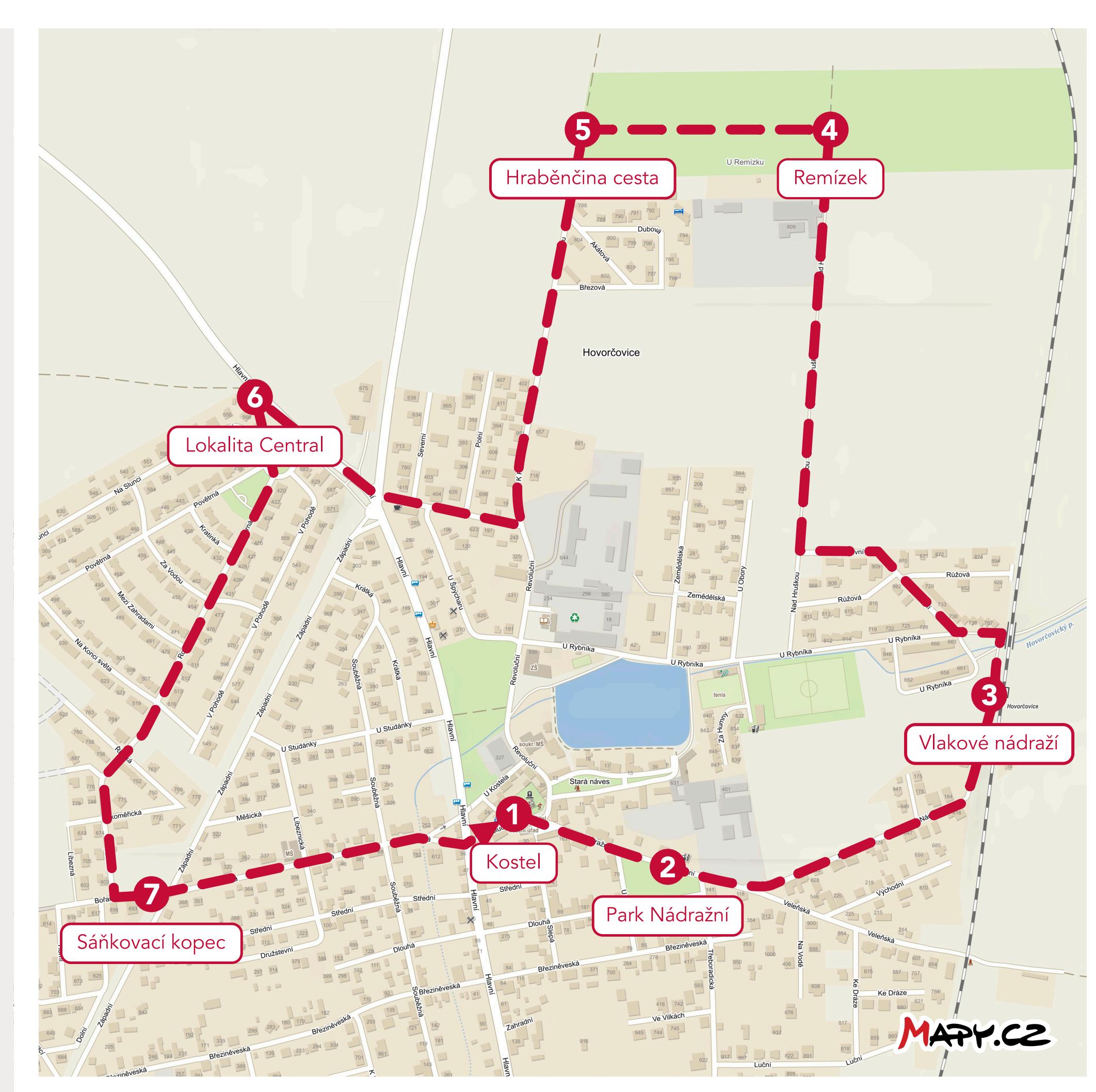
Bažanti člověka odedávna fascinovali svým pestrým peřím. Již ve starověku byli loveni i chováni pro chutné maso. Jako první je dovezly Řekové z území Kolchidy v dnešní Gruzii. Slovo bažant je odvozeno z řečtiny a svůj původ má v názvu řeky Phasis (dnešní Rioni), odkud Řekové bažanty přivezly. Pro Římanov bylo bažantí maso vyhledávanou pochoutkou. Labužníci jeho maso považovali za nejhchutnější zvěřinu. Římané bažanty chovali ve voliérách a také je vykrmovali.

ZAJÍC POLNÍ

Zajíc polní (*Lepus europaeus*) je velmi zdatným běžcem, běhá běžně 40 km/h, v nebezpečí až 74 km/h a dobře kličkuje. Zajíc pomáhá – stejně jako králikovi – to, že vidí kolem dokola v úhlu 360°, a proto může sledovat pronásledovatele i při útěku. Protože má přední nohy oproti zadním poměrně krátké, je rychlejší při běhu do kopce než dolů. Spolehlivým znakem pro rozlišení od králika je kromě protáhlé hlavy také barva konce uší, která je u zajice vždy černá.

Ve Velké Británii je zajíc symbolem Velikonoc, což má původ v kultu anglosaské bohyně jara a plodnosti Eostre, jíž měl zajíc doprovázet. Starí Číňané i Aztecové znali mytus o zajici, který sídlí na Měšicí, neboť jím tvar měsíčních skvrn připomínal siluetu zajice. V afrických, ale také např. vietnamských bajkách bývá zajíc prezentován jako mazaný šibal, který obvykle napálí ostatní zvířata.

i TIPY NA ZÁVĚR

• Pokračujte po trase naučné stezky, z příštího stanoviště se do Měšic dostanete mnohem přijemněji procházkou krásnou ovocnými stromy lemovanou stezkou, než pokud byste se vydali zanedbanou polní cestou před Vámi.

• Pokud půjdete remízkom po lesní cestě na východ - směrem k železniční trati, je možné v sezóně nalézt i množství hub, zejména pýchavku obrovskou a václavky.

• I když zde pravděpodobně stojíte v hezkém a slunečném letním dni, nezapomeňte se na Štědrý den zastavit u našeho kostela, odkud si mohou zájemci do svých domovů odnést Betlémské světlo, které skauti předávají u našeho kostela.

? KVÍZ

Uhodněte kterému zvířeti obývajícímu remízky patří následující stopy?
Když správně zpřehážíte následující písmena ve slovech, stačí už jen přidat zvíře ke správné stopě: s p a e r   r a s n a   a i z j c   z t a b n a

Správná odpověď: 1. Zajíc, 2. Sma, 3. Bažant, 4. Prašek

Tuto informační tabuli pro Vás připravili skauti z 10. oddílu vodních skautů Pátý oceán Hovorčovice. Oddíl se ve spolupráci s ostatními spolkami významně podílí na akcích pořádaných pro děti i dospělé. Zásluhou jeho členů a vedoucích má nás obecní vánocní strom svůj betlém, který se každý rok rozrůstá, a na Štědrý den si zájemci mohou do svých domovů odnést Betlémské světlo, které skauti předávají u našeho kostela.

